

VĚŘÍŠ V DOSTATEČNÉ SLOVO?

(MAL 3:19-24)

Jan Suchý, Ústí nad Labem, 2. února 2020

Posvěť je pravdou; tvoje slovo je pravda.

Jan 17:17

Pokoj vám, bratři a sestry, přeji vám plnost Boží milosti do nového dne. Kéž nás všechny Pán i dnes vodí po svých cestách, abychom rostli v radosti z poznání slávy našeho Spasitele Ježíše Krista a vzdávali díky a čest Bohu Otci. Na začátku ledna jsme společně otevírali poslední knihu Starého zákona - knihu proroka Malachiáše. Jistě si vzpomínáte, že jsme potřebovali také tužku a papír na poznámky, abychom se mohli dobře orientovat v souvislostech, které tato úžasná kniha přináší.

I. ELIÁŠŮV MOST

Ne náhodou je tato kniha v centru naší pozornosti: objevili jsme, že tvoří vlastně most mezi Písmem Starého zákona a Novým zákonem. Co je spojuje? Jedním z důrazů Malachiášovy knihy je odkaz na osobu proroka Eliáše. On je tím, co překlenuje oněch 450 let, které v historii dělí oba tyto záznamy. Eliáš spojuje čas Nové smlouvy, ve které žijeme i my a dobu Staré smlouvy. Jak to Eliáš dokázal? Prorok Eliáš je člověk slabý v úsilí o službu Božímu království, potýká se s depresí. Seděl v poušti pod trnitým keřem a přál si umřít. (1Kr 19:4) Ale je to Boží moc, která jej uschopňuje projít i údolím stínu šeré smrti (Ž 23:4). Je to Boží moc, která z lidí neschopných mu sloužit celým svým srdcem, celou svou silou a celým svým životem, dělá lidi, jako je Eliáš na Karmelu. Čtyřistapadesát Baalových proroků, čtyři sta proroků Ašeřiných, všechen lid tu stáli jako Boží protivníci. Před jejich zraky pozřel oheň od Hospodina Eliášovu oběť, kdežto oběť Baalových proroků zůstala nedotčena. Pak u potoka Kíšonu Eliáš pobil Baalovy proroky. (1Kr 18:40) Toho dne všichni poznali, že jen Hospodin je Bůh. To bylo volání lidu k pokání! Eliáš se modlil:

- *1Kr 18:37 Odpověz mi, Hospodine! Odpověz mi, ať pozná tento lid, že ty, Hospodine, jsi Bůh. Ty sám obrať jejich srdce zpět k sobě."*

V duchu a moci Eliášově v judské poušti připravuje cestu pro příchod Mesiáše o 450 let později stejnými slovy Jan Křtitel:

- *Mt 3:2 "Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské."*

Doba čtyřistapadesáti let, o které rabíni prohlásili: "Duch svatý opustil Izrael," protože nepovstal žádný prorok, kterého by Bůh poslal, je u konce. Přichází Mesiáš a jeho příchod ohlašuje posel Jan Křtitel před jeho tváří v duchu a moci Eliášově. Prorocké ticho vedlo Izraelce k jedinému zdroji Boží vůle, k Božímu hlasu, který jediný s jistotou Božího zjevení měl moc vést člověka k Bohu: Boží slovo, které známe jako Starý zákon. Všechny pokusy přiblížit se Bohu po jiné, vlastní cestě, Pán Ježíš odsoudil. Stejně jako dnes, jsou mnozí přesvědčení, že vědí lépe, než Bůh sám, co přiměje druhé lidi poslouchat Boha:

Jen kdyby Bůh prokázal svou moc třeba vzkříšením mrtvého člověka, to by hned lidi činili pokání! Ale Boží odpověď je jasná:

- *Lk 16:31 Řekl mu: 'Neposlouchají-li Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.'*

Tam, kam Pán Ježíš odkazuje, je Boží slovo! Čiňte pokání! Starý zákon je v očích Pána Ježíše dostatečným zdrojem Boží vůle pro Izraelce jeho doby: čiňte pokání!

II. BOŽÍ SLOVO JE PRAVDA

- *J 17:17 Posvěť je pravdou; tvoje slovo je pravda.*

Jestliže Pán Ježíš odkazuje své posluchače k Písmu Starého zákona jako jistému zdroji poznání Boží vůle, co pak znamená jeho vlastní služba? Bylo zjevení Starého zákona úplným a dostatečným zjevením? Jistě bylo dostatečným ke zjevení lidské nedostatečnosti: nikdo není spravedlivý před Bohem, není ani jeden, protože všichni do jednoho zhřešili.

A. Cíl Mojžíšova zákona

To je cíl Starého zákona: usvědčit každého z viny. Starý zákon je jako magické zrcadlo. Kdo se před něj postaví, neuvidí svůj obraz tak, jaký by ho chtěl vidět, ale přesně tak, jak jej vidí svatý Bůh. Z tohoto pohledu je Starý zákon úplným a dostatečným zjevením: k poznání naší viny. Dokonce je v něm zjevena Boží milost: Bůh sám dá Vysvoboditele,

- *Ř 11:26 jak je psáno: 'Přijde ze Sióna vysvoboditel, odvrátí od Jákoba bezbožnost;*

Ale naplnění Božího zaslíbení spásy není součástí Starého zákona. K vysvobození potřebujeme Novou smlouvu, kde se milost a pravda stala skutečností, naplněním zaslíbení.

- *J 1:17 Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista.*

B. Cíl Kristova zákona

Ježíš Kristus je Spasitel! Proto se Syn Boží zjevil, aby hříchy sňal! (1J 3:4-5), jak dosvědčuje apoštol Jan.

- *1J 3:4-5 Každý, kdo se dopouští hříchu, jedná i proti zákonu Božímu, neboť hřích je porušení zákona. 5 A víte, že Syn Boží se zjevil, aby hříchy sňal, a v něm žádný hřích není.*

Přišel, aby naplnil spravedlivé požadavky Božího zákona, když Bůh lidem říká: buďte svatí, neboť já jsem svatý. To, co bylo pro zákon nemožné kvůli naší slabosti, učinil Ježíš. Zákon mě nedokázal učinit spravedlivým a svatým před Bohem, ale Kristus ano!

- *Ř 8:3-4 Bůh učinil to, co bylo zákonu nemožné pro lidskou slabost: Jako oběť za hřích poslal svého vlastního Syna v těle, jako má hříšný člověk, aby na lidském těle odsoudil hřích, 4 a aby tak spravedlnost požadovaná zákonem byla naplněna v nás, kteří se neřídíme svou vůlí, nýbrž vůlí Ducha.*

Proto Kristus přinesl lepší zákon: zákon lásky, v Písmu nazývaný jako Kristův zákon (Ga 6:2). Neboť co jiného to je, že Ježíš dal sám sebe jako oběť svatou a dokonalou za moje hříchy? To je láska. Všechno pro mou spásu učinil Bůh v Kristu a skrze Krista a pro Krista (Ko 1:16).

- *1Pt 1:19-20 On jako beránek bez vady a bez poskvrny 20 byl k tomu předem vyhlédnut před stvořením světa a přišel kvůli vám na konci časů.*

Přišel a svou krví prolitou ve smrti na kříži zpečetil novou smlouvu. Stará smlouva zvetšela a stala se neúčinnou, proto byla potřeba nové smlouvy. Kristus se stal prostředníkem nové, lepší smlouvy:

- *Žd 8:10 A toto je smlouva, kterou uzavřu s domem izraelským po oněch dnech, praví Hospodin: Dám své zákony do jejich mysli a napíšu jim je na srdce. Budu jim Bohem a oni budou mým lidem.*

Všechno udělal On: před stvořením světa nás předem vyhlédl ke spáse,

- Ř 8:29-30 *Které předem vyhlédl, ty také předem určil, aby přijali podobu jeho Syna, tak aby byl prvorozený mezi mnoha bratřími; 30 které předem určil, ty také povolal; které povolal, ty také ospravedlnil, a které ospravedlnil, ty také uvedl do své slávy.*

Jak bychom ho nemilovali? Jak bychom mu nebyli vděční? Jak bychom nechtěli nyní, když vše učinil pro naši spásu a věčný život, žít k Jeho radosti? Ale jak? Máme se vrátit ke Staré smlouvě? Ale ta by na nás stále jen volala odsouzení, nedostatečnost, pád! Neschopnost, selhání!

III. NOVÝ ZÁKON

Ne, On přinesl lepší zákon. Zákon Kristův je Kristus sám. Bůh v těle. Bůh, který je láska (1J 4:16). Protože nyní chceme milovat Boha, říká nám také, jak ho milovat. S motivací milovat Boha, dostáváme odpověď také na to, jak jej milovat podle Jeho vůle a ne podle své. Pán Ježíš to vysvětluje 12 učedníkům v horní místnosti v Jeruzalémě, když společně naposledy večereli před jeho zatčením:

- *J 14:15-17 Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání; 16 a já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi navěky - 17 Ducha pravdy*

Všimněte si klíčového zaslíbení od Pána Ježíše: On dá jiného Přímluvce, Ducha pravdy, svým učedníkům. Co bude úkolem Ducha svatého? Jistě učit. A co bude učit? Podívejme se dále do 14. kapitoly Jana:

- *J 14:23-26 "Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek. 24 Kdo mě nemiluje, nezachovává má slova. A slovo, které slyšíte, není moje, ale mého Otce, který mě poslal. 25 Toto vám pravím, dokud jsem s vámi. 26 Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.*

Nemůžeme být překvapeni, že máme v rukou Nový zákon! Ježíš řekl, že budeme vědět, co je jeho učení. Komu to řekl? Dvanácti učedníkům! Právem tedy musíme očekávat, že to bude autorita těchto učedníků, která bude spojená s novým zjevením Ducha svatého. Tak církev dostala Nový zákon. Podívejme se nejprve, jakým způsobem ho Bůh církvi dal.

A. Způsob zjevení

Nemusíme být v nejistotě ohledně původu Nového zákona, stejně jako i

Starého. O způsobu svého vzniku svědčí Písmo samo: svědčí o sobě a o způsobu, jakým ho Bůh dal. Apoštol Petr připomíná čtenářům svého druhého listu, jakým způsobem Bůh zjevuje svou vůli:

- *2Pt 1:20-21 Toho si buďte především vědomi, že žádné proroctví v Písmu nevzniká z vlastního pochopení skutečnosti. 21 Nikdy totiž nebylo vyřčeno proroctví z lidské vůle, nýbrž z popudu Ducha svatého mluvili lidé, poslaní od Boha.*
- *(Žilka): 2Pt 1:21 vždyť proroctví nikdy nebylo proneseno z vůle lidské, ale Duchem svatým jsouce unášeni mluvili lidé z Boha*

Petr i nám vysvětluje, že proroci byli unášeni Duchem svatým - to, co říkali, či psali, bylo vedeno Duchem svatým a ne jejich vlastním přesvědčením. Co Bůh chtěl skrze proroka lidem říci, to také prorok doručil.

B. Způsob doručení

Způsob, jakým Bůh doručil církvi své pokračující zjevení, nám nezůstává skryt. Komu říká Pán Ježíš, že je Duch svatý je naučí všemu a připomene vše, co je Pán Ježíš učil? Ano, učedníkům, 12 apoštolům. Tyto apoštoly, přesněji řečeno ty, bez Jidáše, učinil také základem církve. Do efezského sboru apoštol Pavel píše důležité sdělení. Církev, kterou Bůh buduje z živých kamenů, tedy z jednotlivých znovuzrozených lidí. Pokud se použije pro církev obraz stavby, pak jako každá stavba, i církev má svůj jednou pro vždy položený základ, na kterém se dále staví. Křesťanům v Efezu tedy Pavel připomíná:

- *Ef 2:20 Jste stavbou, jejímž základem jsou apoštolové a proroci a úhelným kamenem sám Kristus Ježíš.*

Apoštolové jsou sami proroky, protože Bůh skrze ně dával své slovo, aby bylo zapsáno pro celou církev a pro všechny generace Božích vykoupených dětí až do dne, kdy znovu přijde Kristus a jeho církev už bude na vždy s ním u Otce.

C. Obsah novozákonního kánonu

Máme v Písmu Nového zákona 27 knih. U drtivé většiny knih je označen také jejich autor. Z apoštolů to jsou:

- apoštol Matouš, autor stejnojmenného evangelia
- apoštol Jan - od něj máme Evangelium podle Jana, První až Třetí list Janův a Zjevení.
- Dále je to apoštol Petr, od něhož máme První a Druhý list Petřův.
- Další apoštol, který nebyl z 12, ale je nazván apoštolem, Pavel - od něj

máme celkem 13 dopisů, listů neboli epištol - Římanům, První list Korintským, Druhý list Korintským, Galatským, Efezským, Filipským, Koloským, První a Druhý list Tesalonickým, První a Druhý list Timoteovi, Titovi a list Filemonovi.

Blízko apoštolům byli Marek, spolupracovník apoštola Petra, zmiňuje se o něm v 1Pt 5:13, Lukáš pak je blízký spolupracovník apoštola Pavla - on napsal své evangelium a knihu Skutků. Zbývá pak Jakub a Juda se svými listy. Oba jsou nejspíše bratry Pána Ježíše a také svědky Ježíšových skutků, umučení a vzkříšení, což byla kvalifikace pro apoštoly (Sk 1:21).

- *Sk 1:21-22 Proto jeden z těch mužů, kteří s námi chodili po celý čas, kdy Pán Ježíš byl mezi námi, 22 od křtu Janova až do dne, kdy byl od nás vzat, musí se spolu s námi stát svědkem jeho zmrtvýchvstání."*

O jediném listě - a to Židům, nemůžeme s jistotou určit autora, ale od časů první církve se autorství připisovalo apoštolu Pavlovi. To byl také silný důvod pro rozpoznání listu jako kanonického. Vidíme tedy, že proto, aby nějaký list či kniha mohly být součástí kánonu Písma, musely být napsány buď přímo apoštoly, nebo pod vedením apoštolů anebo autor musel být očitý svědek a účastník našeho Pána ve smyslu Sk 1:21. Všech 27 knih Nového zákona toto splňuje, na rozdíl od spisů, které nebyly církví rozpoznány jako kanonické. Základ církve byl položen skrze učení apoštolů a proroků. Kánon byl uzavřen s posledním listem posledního žijícího apoštola: Jana a jeho Knihou Zjevení. Domnělých listů od apoštolů kolovalo v prvním století kolem 40. Pokud na ně církve ale aplikovala test autorství a test souladu učení s ostatními NZ listy, byly spolehlivě vyloučeny jak mimokanonické. V první církvi kolovaly další listy, které byly doporučovány pro pomoc církvi. Ale nikdy nebyly stavěny na roveň kanonickým listům. Například spisy Pastýř Hermův nebo Didaché.

D. Autorita pisatelů NZ

Apoštolové si při psaní těchto dopisů byli vědomi obrovské autority, která jim byla dána. Prikazovali, aby je četla celá církev:

- *1Te 5:27 Zavazuji vás v Pánu, abyste tento list dali přečíst všem bratřím.*

Důvod je jasný: byli si jisti, že jsou vedeni Duchem svatým, aby tato přikázání Pána Ježíše doručili církvi:

- *1K 2:12-13 My jsme však nepřijali ducha světa, ale Ducha, který je z Boha, 13 abychom poznali, co nám Bůh daroval. O tom i mluvíme ne tak, jak nás naučila lidská moudrost, ale jak nás naučil Duch, a duchovní věci vykládáme slovy Ducha.*

Apoštolové rozpoznávali listy jiných apoštolů jako Písmo:

V 1. listě Timoteovi 5:18 říká Pavel, že "Písmo praví," a pak cituje z Dt 25:4 ale také z Lukášova evangelia 10:7! Zjevně považuje Lukášovo evangelium za součást Písma a zplnomocňuje autora Lukáše za pisatele kanonických listů. Stejně tak apoštol Petr označuje listy Pavlovy za Písmo! Dokonce se nerozpakuje doporučit Pavlovy dopisy, i když jsou místy těžká k porozumění a mohou být snad překrouceny v Písmu neutvrzenými lidmi!

- *2Pt 3:15-16 A vezte, že ve své trpělivosti vám Pán poskytuje čas ke spáse, jak vám napsal i náš milý bratr Pavel podle moudrosti, která mu byla dána. 16 Mluvil tak o tom ve všech svých listech. Některá místa jsou v nich těžko srozumitelná a neučení a neutvrzení lidé je překrucují, jako i ostatní Písmo, k vlastní záhubě.*

V poapoštolské době, tedy ve druhém století, vzniklo množství dalších dopisů, které kolovaly mezi církvemi. Žádný z nich však nemohl být rozpoznán jako součást Písma, i kdyby byl sebeužitečnější či sebeortodoxnější. Tato situace nás vrací na počátek našeho dnešního studia, respektive na konec našeho studia kánonu Starého zákona z poslední kapitoly Malachiáše. Vidíte, už nejsme překvapeni, že s odchodem posledního z apoštolů k Pánu na věčnost, skončilo také období sepisování dokumentů, listů, které známe jako Nový zákon. Stejně jako bylo před Kristovým vtělením období, ve kterém byl sepisován Starý zákon skrze proroky té doby a které bylo omezené, stejně tak bylo omezené také období, kdy Bůh skrze proroky Nového zákona dal církvi pokračování svého sebezjevení, a to v osobě a díle Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího. Tak v období Starého zákona nastalo období, kdy nebyli v Izraeli proroci, kteří by od Boha přinášeli další zjevení, dokud nepřišel Jan Křtitel v duchu a moci Eliášově, aby stejně jako Eliáš volal lidi k pokání a připravil tak cestu pro Mesiáše, Ježíše Nazaretského. Stejně tak nastala doba, kdy Pán Bůh ukončil své zjevení skrze apoštoly a proroky Nového zákona, protože vše, co církve potřebuje k víře a následování Pána Ježíše, jí odevzdal. U Boha existoval kánon Nového zákona, skládající se z 27 knih, které máme v našich Biblích, od věčnosti. Byl to však Boží způsob, jak tento kánon zjevil své církvi, který jsme právě stručně prošli, aby zajistil, že i ona bude mít tento kánon ve svých rukách, aby podle Písem žila k Boží slávě a radosti a na svědectví světu skrze evangelium Ježíše Krista.

IV. DOSTATEČNOST BOŽÍHO SLOVA

Bratři a sestry, zjevně Pán Ježíš činí absolutní výroky s absolutními nároky, když říká, že Boží slovo, Písmo je pravda. Učedníkům, apoštolům, zaslíbil, že pošle Ducha svatého, aby je naučil všemu a připomněl jim vše, co Pán Ježíš řekl a oni tak vedeni tímto Duchem svatým zapsali, co Bůh chce svěřit do rukou církve. Ještě nad jednou věcí bychom se však měli zastavit: a to je

Kristovo prohlášení z

- *J16:13 Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší.*

To bylo nádherné zaslíbení pomoci apoštolům. Bez ní by to nezvládli, bez pomoci Ducha svatého by zapsali tak akorát svá vlastní slova, která by však nebyla ani cele pravdivá (protože apoštolové byli hříšníci jako my a jejich paměť, jejich mysl byla postižená důsledky hříchu, takže si pamatovali jen něco a tomu ještě navíc nerozuměli vždy správně.) Důležitý ale je rozsah zaslíbení. Nejen, že vše, co apoštolové a proroci budou psát, bude pravda, ale dokonce, že to bude veškerá pravda, kterou církve potřebuje znát! Bůh může dávat v dalších staletích lidem v církvi více světla, aby zjevené pravdě rozuměli, ale nebude jim dávat žádnou další pravdu! Pro jistotu nám tuto pravdu Duch svatý opakuje a dokonce rozvíjí její obsah skrze apoštola Pavla v 2. listu Timoteovi 3:16-17, když říká:

- *2Tm 3:16-17 Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti, 17 aby Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu.*

Slovo, které máme přeložená jako "náležitě připraven," je v řečtině jedno malé slůvko, ale slovo velkého významu. Doslova to znamená "kompletně". Aby byl Boží člověk kompletně připraven ke službě Bohu. Je to jako když voják oblékne plnou polní výstroj a výzbroj. Pak je kompletně připraven k boji. Takto je voják Ježíše Krista připraven do duchovní bitvy a ke každému praktickému činu k Boží slávě. Otázka je, co ještě zbývá? Co ještě potřebuje křesťan vědět o Bohu či od Boha, aby byl kompletně vybaven pro službu Pánu? Bůh Duch svatý říká, že nic víc. Všechno dostal v Písmu! Všechno nám bylo odevzdáno! Juda to věděl, proto napsal v úvodu svého listu:

- *Ju 1:3 Milovaní, velmi jsem si přál psát vám o našem společném spasení, ale teď pokládám za nutné napomenout vás, abyste zápasili o víru, jednou provždy odevzdanou Božímu lidu.*

Jednou pro vždy nám Bůh odevzdal svou vůli ve svém slově! Máme všechno!

Otázka tedy nezní, bratři a sestry, co ještě od Boha potřebujeme, ale co uděláme s tím, co už máme! Víím, že někdo může říci: Aha, další zdůrazňování potřeby Božího slova!. To už jsem slyšel tolikrát! Ano, spolu s Judou jsem si přál mluvit o našem společném spasení! O radosti, kterou nám Kristus vydobyl a kterou nás Duch svatý denně naplňuje, když přemýšlíme o našem Spasiteli, když poznáváme ve svých činech dílo, které On sám předem připravil, když vidíme, jak se oslavuje v životech dalších lidí, když jásáme nad jeho slávou zjevenou v církvi na našich bratřech a sestřích! Tolik bych se chtěl radovat, nesmírně.

Ale nejsme v jiné situaci, než byl Juda. Potřebujeme napomenutí, abychom zápasili o víru, kterou nám Bůh jednou provždy odevzdal! Zmíním dvě oblasti: čistotu a modlitbu. Čteme o čistotě, ke které nás Pán povolává, abychom nežili jako svět v chtivosti očí a srdce, a přece si je necháváme docela bez výčitek špinit. Boží slovo nás volá, abychom žili ve svých vztazích s druhými lidmi v čistotě a v dobrém svědectví lidem okolo. Jak často Písmo mluví o společné lásce bratří a sester k Pánu Ježíši a přece je naše úsilí místní církve o společné modlitby tak slabé. A přece je toho tolik, za co se potřebujeme spolu modlit, aby věc Ježíše Krista, dílo evangelia, šlo kupředu jak v tomto městě, tak v místech odkud každý jsme či, kde trávíme většinu pracovního týdne. Jak se má šířit Boží sláva skrze svědectví evangelia z našich úst, když se v tom tak bídne podporujeme? A přece je to přikázání Písma:

- *2Te 3:1 A tak, bratří, modlete se za nás, aby se slovo Páně stále šířilo a bylo oslaveno*

Církví se dokonce šíří slabost víry a nevěra Kristu a kde je v tu chvíli spojené modlitební úsilí církve? Vždyť nás Jakub vybízí k modlitbám za uzdravení - a nejde jen o to fyzické! Jakub přikazuje:

- *Jk 5:16 Vyznávejte hříchy jeden druhému a modlete se jeden za druhého, abyste byli uzdraveni. Velkou moc má vroucí modlitba spravedlivého.*

Bratři a sestry, dnes není pozdě na to, navrátit se k životu k radosti Kristu. Není pozdě se vrátit k Božímu slovu. Je celé pravdivé, je plně dostačující s každou odpovědí na naše otázky. Boží slovo je hodno důvěry. Vzpomeňte na ducha a moc Eliáše, ve které kázali jak Eliáš, tak Jan Křtitel: projevená důvěra Bohu vždycky začíná pokáním. Pamatujte dobře! Náš Otec v nebesích je věrný a spravedlivý.

- *1J 1:9 Jestliže doznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti.*

Kvůli Kristu si můžeme být jisti. On za nás zaplatil plnou cenu svým tělem a svou předrahou krví. Nebudeme snad důvěřovat nikomu jinému, jen Jemu a ničemu jinému, jen Jeho slovu? Kéž nám sám Bůh pokoje pomáhá svou milostí!